d) *Konventionens Forhold til de øvrige Traktater og Konventioner.*

Toldvaabenhvilens Forhold til de allerede eksisterende eller fremtidige Traktater har ligeledes været et af de Hovedspørgsmaal, som den økonomiske Komité har beskæftiget sig med.

Art. XII og de følgende Artikler viser, hvilken Forsigtighed den har ment at maatte iagttage ved Formuleringen af Forslag om dette Emne.

Naar Komitéen har ment, at Toldvaabenhvilen ikke skulde medføre nogen Ændring i de mellem de deltagende Stater eksisterende tosidede Traktater eller deres internationale Forpligtelser, særlig saadanne, der følger af, at de er Medlemmer af Folkenes Forbund, har den omvendt ikke ment at kunne foreslaa Bestemmelser, hvorved Parterne paatager sig Forpligtelser, der berører deres Handelspolitik eller deres Behandling af udenforstaaende Stater.

Den har derfor ikke — saaledes som foreslaaet af visse af dens Medlemmer — ment at burde medtage Bestemmelser, der i Betragtning af Toldvaabenhvilens gensidige Karakter, giver Adgang til i fremtidige Traktater med udenforstaaende Stater at forholde disse de af dens Bestemmelser flydende Fordele.

Den har ment paa den ene Side, at en Afgørelse af disse Spørgsmaal navnlig vilde være af Betydning, hvis det drejede sig om en Traktat, ikke angaaende Konsolideringen af Tarifer, men angaaende Nedsættelse af disse ved gensidig Overenskomst, og paa den anden Side, at det, da intet almindeligt Princip har kunnet opstilles, maa tilkomme hver enkelt Stat at træffe Afgørelse i Overensstemmelse med dens eget Traktatsystem.

Ikke desto mindre er det Komitéens Haab, at Staterne i deres Politik med Hensyn til tosidede Traktater, hvorledes denne end maatte blive paavirket af Toldvaabenhvilen, i videst muligt Omfang vil lade sig lede af de af den internationale økonomiske Konference i 1927 opstillede Principer.

e) *Konventionens tilbagevirkende Kraft.*

Medens Komitéen saaledes har afholdt sig fra at tage Stilling til ethvert Spørgsmaal, som berører Staternes Handelspolitik, og som vilde medføre Ændringer i de nugældende handelspolitiske Systemer, har den paa den anden Side ment at maatte fastsætte de sikreste Garantier med Hensyn til det, der angaar selve Konventionens Formaal, nemlig Konsolideringen af de for Tiden gældende Regler.

Ved Valget af den Dato i Art. I, II og VI, der skal fastsættes af Konferencen, og det Tidspunkt, fra hvilket de i Overensstemmelse med Art. XI indrømmede Afvigelser faar Gyldighed, vil Konferencen have Mulighed for at udvirke, at den ved Toldvaabenhvilen tilsigtede Stabilisering faar de Virkninger, som Forbundsforsamlingen har udtalt sig for.

Den økonomiske Komité var af den Opfattelse, at man, hvis man udelukkende holdt sig til Ordlyden af Forsamlingens Resolution, maatte fastsætte Datoen til den 1. Oktober 1929.

Imidlertid kunde denne Løsning muligvis afskrække visse Stater fra at deltage i Toldvaabenhvilen, saafremt de for at beskytte vigtige Interesser maatte finde det paakrævet paa det nuværende Tidspunkt at foretage visse